

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

In het evangelie van vandaag horen wij
hoe Jezus driemaal in de woestijn
door de duivel op de proef wordt gesteld.
Drie beproevingen.
Ik wil samen met u daar eens naar gaan kijken
en zien wat wij daar misschien van kunnen leren.

Bij de eerste beproeving wordt het geduld van Jezus
op de proef gesteld.
Zal Jezus het volhouden tot het laatste moment?
Of geeft Hij het op het laatste moment toch nog op?
En zo zegt de verleider tot Jezus:
'Maak van deze stenen brood.
Je bent nu zo hongerig na die veertig dagen vasten.
Je bent toch de Zoon van God,
kom, maak van deze stenen brood.'
Maar Jezus gaat er niet op in.
En zo zegt Jezus:
'De mens zal niet leven van brood alleen,
maar van elk woord dat komt uit de mond van God.
Jezus houdt vol.
Jezus heeft geduld tot het laatste moment toe.

Oh, dat wij iets van dat geduld van Jezus
mogen leren.
Weet u, geduld is het moeilijkst
als je niet weet in je eigen leven
hoe lang de beproevingen nog zullen duren.
Voor je gevoel lijkt er soms geen eind aan te komen.
Maar dan is geduld zo belangrijk.

De tweede beproeving is weer heel anders.
De duivel daagt Jezus uit:
'Doe eens iets bijzonders.'

En zo neemt de duivel Jezus mee
naar het dak van de tempel en zegt:
'Spring naar beneden!
Je bent toch Gods Zoon!
Engelen zullen je opvangen!
En dan zullen de mensen diep onder de indruk zijn
als ze dat zien.'
Jezus wordt uitgedaagd iets spectaculairs te doen.

Hoe vaak zeggen wij ook niet tegen God:
'Doe eens iets!
De oorlog in Oekraïne.
Doe eens iets.
De klimaatcrisis in onze wereld.
Doe eens iets.
Grijp eens in.
Maak toch eens een einde aan al die ellende.
Laat toch eens zien dat U God bent!

Natuurlijk kan dat een oprecht gebed zijn.
Veel mensen bidden oprecht
dat God een eind mag maken aan deze oorlog.
Maar we vergeten daarbij ook wel eens,
dat heel veel ellende in onze wereld,
niet de schuld van God is,
maar de schuld van ons mensen zelf.

Misschien mag ik daar nog wat meer over zeggen.
Wij mensen vergeten wel eens
wat onze eigen verantwoordelijkheid is.
En dat brengt mij bij het verhaal van de eerste lezing.
God gaf de eerste mens toestemming
om van alle bomen te eten,
alleen de boom van kennis van goed en kwaad,
daarvan verbood God te eten.
En we weten hoe de eerste mens
toch van die verboden boom at!

Maar ik zal u eerlijk zeggen:
Soms denk ik ook wel eens:
'Ach Heer, had maar geen boom
van kennis van goed en kwaad
in het paradijs gezet,
dan hadden wij daar ook niet van kunnen eten.'
Maar Liefde laat de mens vrij.
Liefde geeft de mens een eigen vrije wil.
God wilde natuurlijk dat wij in vrijheid
de goede keuze zouden maken.
Maar Hij gaf ons wel een vrije wil.

En dan is er toch weer dat wonderlijke van God.
Want als wij dan toch de verkeerde keuze maken,
dan is er toch ook weer Gods grote genade,
dat God dan toch ook weer naar een oplossing zoekt.

Maar laten wij in dat geval dan niet te snel zeggen,
op een verwijtende toon:
'God, doe toch eens iets!'
Maar laten we dan vooral ook zien
waar de mens zelf tekort geschoten is.
Dat was de tweede beproeving:
Gij zult de Heer uw God niet op de proef stellen.

De derde beproeving is de meest brutale.
De duivel biedt Jezus alle koninkrijken der wereld aan,
met als voorwaarde
dat Jezus dan in aanbidding voor de duivel zou neervallen.
Wat een brutaliteit!
De duivel die Jezus uitdaagt om voor hem neer te knielen.
En wat zegt Jezus dan:
'Weg satan;
er staat geschreven:
De Heer uw God zult gij aanbidden
en Hem alleen dienen.'

Om deze beproeving goed te begrijpen
moet u weten
dat Jezus naar onze wereld is gekomen
om uiteindelijk het Rijk van Gods liefde
in onze gebroken wereld te brengen.
Om als Vredevorst in onze wereld te regeren
en een eind te maken aan al het kwaad in onze wereld.

En nou lijkt het er even op
dat de duivel, het kwaad in eigen persoon,
deze wereld aan Jezus wil teruggeven.
Maar nogmaals, wel met de voorwaarde
dat Jezus dan in aanbidding voor de duivel zou neer vallen.
Wat een gemene misleiding, wat een brutaliteit.
Jezus doorziet het haarscherp.

Dat brengt mij tot slot bij de eerste lezing.
De eerste mens kreeg van de slang ook een soort aanbidding.
'Eet toch van die boom van kennis van goed en kwaad.
Je zult helemaal niet sterven.
Maar God weet dat uw ogen open zullen gaan
als je van die boom eet
en dat je dan aan God gelijk zult worden
door de kennis van goed en kwaad.'

En we weten wat er gebeurde.
De eerste mens, Adam en Eva,
luisterde liever naar de slang dan naar God.
En ze aten van de door God verboden boom.
Eigenlijk knielden ze daarmee neer
in aanbidding voor de slang!
Het begin van alle ellende in onze wereld.

Maar God zij dank,
Jezus, die door de apostel Paulus 'de twee mens' wordt genoemd,
maakt nu, in het evangelie van vandaag, de goede keuze.
Jezus weigerde in aanbidding voor de satan neer te knielen.
Jezus doorzag de brutaliteit van de satan.

God zij dank!
Wij mensen hebben nu de mogelijkheid
om los te komen van de gevolgen
van de eerste zonde van Adam en Eva
en om ons te laten inspireren
door de tweede mens, Jezus Christus.
Wat een genade van God.
Amen.